

[Justitsministeren]

nu skal besluttes af retten, og endvidere, at oplysninger tyder på, som også hr. Ole Espersen var inde på det, at den periode, de pågældende er i varetægt og i isolation, forhåbentlig er nedadgående, og at det må være rimeligt, at vi senere vurderer dette.

Jeg tror, det var hovedindholdet af de spørgsmål, der var stillet til mig.

Jeg må i øvrigt have lov at sige, når man taler om, hvordan udviklingen har været med hensyn til kriminaliteten, at det fremgår af den offentliggjorte statistik i Nyt fra Danmarks Statistik af 22. marts 1979, hvordan det har været fra 1977 til 1978. Det er ikke nogle interne oplysninger, jeg har, det er oplysninger, som er offentligt tilgængelige. Der er der tale om en stigning fra 307.000 til de 340.000. Det, jeg gerne vil trække frem her, er, at der blev talt om, at der var en udpræget stærk stigning med hensyn til voldsforbrydelser – jeg ved godt, at det var en anden periode. Det viser sig, at den procentvise ændring fra 1977 til 1978 er 6 pct. for voldsforbrydelser, mens det for ejendomsforbrydelser er 11 pct., så af den grund kan jeg heller ikke rigtig få hr. Wilhjelm forudsætninger til at stemme.

Hvis dette indlæg fra min side skal holdes inden for en nogenlunde rimelig tidsbegrænsning, så tror jeg, at jeg med hensyn til de mange enkeltspørgsmål, der har været stillet, må henvise til de svar, der er afgivet, som jeg ganske vist ved man ikke finder tilfredsstillende, men på den anden side kan jeg blot, når man nu fremfører et eksempel, over for en udtalelse af hr. Wilhjelm anføre, hvordan min vurdering er.

Der bliver sagt, at det er et spørgsmål om politiets holdning, og hvad man vil ofre af penge eller på materiel, eller hvad der kan være tale om, og så fremfører man den påstand, at jeg i går skulle have oplyst, at samfundet ikke vil ofre nogle hundrede tusind kroner på sagen om p-piller. Det er jo ikke en rigtig måde at argumentere på. Det, jeg sagde i går ganske klart, var, at spørgsmålet om, i hvilken udstrækning der til undersøgelser eller andre oplysninger til en verserende retssag skal ydes midler til de klienter, der har fået fri proces, afgøres af den pågældende ret, der vurderer, om det er med føje, at disse oplysninger ønskes indhentet. Jeg svarede også klart, at det var et spørgsmål, jeg ingen indflydelse havde på, og at der i givet

fald var mulighed for, hvis landsretten ikke ville træffe bestemmelse om imødekommelse, at indbringe spørgsmålet for højesteret. Så er det da en mærkelig måde at konkludere på – jeg tager det kun som et eksempel – at samfundet ikke vil ofre nogle hundrede tusind kroner på dette. Jeg kan intet sige om, hvad resultatet vil blive, men jeg kan bare sige, at man her drager en slutning, som ikke er underbygget, fordi sagen ikke er endeligt afgjort endnu.

Jeg vil til de øvrige ordførere, som har stillet spørgsmål til mig og er kommet med bemærkninger, blot sige, at jeg har været glad for den forståelse, der har været, for, at vi på en eller anden måde skal arbejde med en ændret opgavefordeling til eller en ændret opbygning af lokalnævnene. Som det har været nævnt, kan dette spørgsmål løses på forskellige måder. Både hr. Ole Espersen, hr. Knud Lind og fru Mette Madsen var inde på dette. Der er sandelig også andre synspunkter, jeg kan være enig i.

Jeg finder, at det er af stor betydning, at vi i det hele taget sørger for, at politistyrkerne bliver placeret i takt med befolkningens bevægelser, og det er vigtigt, at der også om sommeren i de specielle sommerhusområder er den fornødne dækning. Men jeg mener også, at man så vidt muligt inden for de rammer, der nu findes, prøver at tage hensyn til dette, og det har man i hvert fald gjort i en konkret sag.

Jeg er helt enig med hr. Hagen Hagensen, når han udtaler, at der ikke findes klassejustits i dette land.

Hr. Hagen Hagensen stillede mig et konkret spørgsmål om, hvordan udviklingen ville være for politistyrken igennem 1980'erne. Med den rekruttering, der er aftalt, og der var aftalt i forbindelse med regeringsdannelsen, vil rekrutteringen til styrken falde med nogle få mand i 1980-81, men i 1982 vil det udjævnes igen. I 1983 vil styrken stige med ca. 100 mand i forhold til 1979 og i 1984 med yderligere ca. 150 mand. Denne stigende tendens vil holde sig uændret op gennem 1980'erne, hvis rekrutteringen fortsætter efter den nugældende plan. Men det er klart, at spørgsmålet om ferieforlængelsen vil spille ind her. Man undersøger for øjeblikket dette problem og håber at kunne sikre, at dette timetab ikke kommer til at medføre en sænkning af niveauet for den politimæssige betje-